

Je to v rodině

Jan Kalousek

Jedna holka od naproti z baráku
kroutí se jak had, co visí na háku.
Navádí můj pohled kamenej.
Jó, v tomhle rajónu sem teda zelenej.
Kluci, co se s nima dělim o nájem,
vo kulturu maj těžkej nezájem,
ale jak se roletou začne světlo drát,
všichni hněd začnou vo první brázdu stát.

Je to v rodině.
To je bez řečí.
Je to v rodině.
Nás ticho neléčí.
Je to v rodině.
To může vidět i slepej.
Je to v rodině.
Každý ráno sem bledej.

Pokouším se o nouzový přistání.
Pro všechny svatý, ta má velký nadání.
Říkám si, to je je záhul na plíce.
Jó, její máma to musela bejt vlčice.

Je to v rodině.
To je bez řečí.
Je to v rodině.
Nás ticho neléčí.
Je to v rodině.
To může vidět i slepej.
Je to v rodině.
Každý ráno sem bledej.

Čekám na tu chvíli, kdy dou všichni spát.
Jen jedno vokno svítí tmou jako nedobytné hrad.
Volám všechny giny, můzy, nymfy, co znám,
atě někdo vrátí ten náramnej klam.

Je to v rodině.
To je bez řečí.
Je to v rodině.
Nás ticho neléčí.
Je to v rodině.
To může vidět i slepej.
Je to v rodině.
Každý ráno sem bledej.

Ráno sem šedej.
Tak nekoukej.
Ráno sem slepej.
Ráno sem bledej.